

Skarga wniesiona w dniu 30 września 2008 r. — GEMA przeciwko Komisji

(Sprawa T-410/08)

(2008/C 313/70)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Gesellschaft für musikalische Aufführungs- und mechanische Vervielfältigungsrechte (GEMA) (Berlin, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci R. Bechtold i I. Brinker)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności — na podstawie art. 231 ust. 1 WE — art. 3, art. 4 ust. 2 oraz art. 4 ust. 3 — w zakresie, w jakim odnosi się on do art. 3 — decyzji Komisji z dnia 16 lipca 2008 r. w zakresie, w jakim decyzja ta dotyczy skarżącej;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania poniesionymi przez skarżącą, zgodnie z art. 87 §2 regulaminu postępowania Sądu.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsza skarga dotyczy decyzji Komisji z dnia 16 lipca 2008 r. w sprawie COMP/C2/38.698 — CISAC, w której Komisja uznała, że uzgodnione praktyki związane ze wzajemnym udzieleniem praw autorskich do utworów muzycznych pomiędzy organizacjami zbiorowego zarządzania zrzeszonymi w International Confederation of Societies of Authors and Composers (Międzynarodowa Konfederacja Stowarzyszeń Autorów i Kompozytorów — „CISAC”) są niezgodne z art. 81 WE i art. 53 EOG. Skarżąca odpira zarzut stosowania uzgodnionych praktyk, o których mowa w art. 3, oraz niedopełnienia obowiązków wynikających z art. 4 ust. 2 i 3 decyzji twierdząc, że naruszenie zostało usunięte.

Skarżąca formułuje w tym zakresie cztery zarzuty.

Przede wszystkim skarżąca podnosi, że decyzja Komisji nie spełnia wymogów określonych w art. 7 rozporządzenia (WE) nr 1/2003⁽¹⁾. Decyzja narusza zasadę pewności prawa, gdyż nie wynika z niej jasno, jakie praktyki są zakazane, jest wewnętrznie sprzeczna, a nadto jest niezgodna z wcześniejszą praktyką administracyjną Komisji. Skarżąca formułuje ponadto zarzut naruszenia zasady proporcjonalności oraz przekroczenia granic swobodnego uznania, podnosząc, iż w swej decyzji Komisja kierowała się nieistotnymi dla sprawy względami wykraczającymi poza zakres kryteriów właściwych dla prawa konkurencji, przez co przekroczyła zakres swych kompetencji.

Po drugie skarżąca podnosi, że Komisja popełniła istotny błąd proceduralny, gdyż, wbrew ciężącemu na niej na mocy art. 253 WE zobowiązaniu, nie uzasadniła swej decyzji w wystarczający sposób.

Po trzecie decyzja w oczywisty sposób narusza prawo i zawiera oczywisty błąd w ocenie, gdyż Komisja ustaliła istnienie uzgodnionych praktyk wyłącznie w oparciu o strukturę rynku, a przez to w niedopuszczalny sposób przerzuciła na skarżącą przewidziany przez prawo ciężar dowodowy.

Po czwarte Komisja w niezgodny z prawem sposób przyjęła, że popełnione zostało naruszenie art. 81 WE, bowiem nie wzięła ona pod uwagę okoliczności, iż ograniczone do terytoriów krajowych prawa przyznane w umowach wzajemnych zawartych między członkami CISAC, odpowiadających wzorowi umowy stosowanemu przez CISAC, stanowią istotny i niezbędny element zbiorowego zarządzania na poziomie międzynarodowym oraz są wyrazem powszechnie uznawanej w prawie autorskim zasady terytorialności, a zatem nie stanowią one ograniczenia konkurencji w rozumieniu art. 81 WE.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu (Dz.U. L 1, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 29 września 2008 r. — AKKA/LAA przeciwko Komisji

(Sprawa T-414/08)

(2008/C 313/71)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Autortiesību un komunikēšanās konsultāciju aģentūra/Latvijas Autoru apvienība (AKKA/LAA) (Ryga, Łotwa) (przedstawiciel: adwokat M. Favart)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności art. 3 decyzji Komisji z dnia 16 lipca 2008 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 81 WE i art. 53 EOG (Sprawa COMP/C2/38698 — CISAC);
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W drodze niniejszej skargi skarżąca wnosi na podstawie art. 230 WE o stwierdzenie nieważności art. 3 decyzji Komisji C(2008) 3435 z dnia 16 lipca 2008 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 81 WE i art. 53 EOG (Sprawa COMP/C2/38698 — CISAC) zarzucającej 24 związkom CISAC⁽¹⁾ — włącznie ze skarżącą — mającym siedziby na terytorium EOG branie udziału w uzgodnionej praktyce „koordynacji podziałów terytorialnych w ramach zawieranych przez związki autorów umów o wzajemnej reprezentacji określających, że licencje ograniczone są do terytorium państwowego każdej ze spółek zarządzających”.

Główne zarzuty i argumenty są podobne lub identyczne w stosunku do tych, które podniesione zostały w sprawie T-413/08.

⁽¹⁾ Międzynarodowa Konfederacja Związków Autorów i Kompozytorów („CISAC”).

Skarga wniesiona w dniu 29 września 2008 r. — IMRO przeciwko Komisji**(Sprawa T-415/08)**

(2008/C 313/72)

*Język postępowania: angielski***Strony**

Strona skarżąca: Irish Music Rights Organisation Ltd (The) — Eagrais um Chearta Cheolta (IMRO) (Dublin, Irlandia) (przedstawiciele: adwokat M. Favart i D. Collins, solicitor)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności art. 3 decyzji Komisji z dnia 16 lipca 2008 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 81 WE i art. 53 EOG (Sprawa COMP/C2/38.698-CISAC);

— obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W drodze niniejszej skargi skarżąca wnosi na podstawie art. 230 WE o częściowe stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2008) 3435 wersja ostateczna z dnia 16 lipca 2008 r. (Sprawa COMP/C2/38.698 — CISAC) dotyczącej postępowania

na podstawie art. 81 WE i art. 53 EOG. Skarżąca kwestionuje konkretnie ustalenia Komisji zawarte w art. 3 zaskarżonej decyzji, zgodnie z którym klauzule terytorialne występujące w zawieranych przez związek autorów z innymi podmiotami umowach o wzajemnej reprezentacji stanowią uzgodnioną praktykę naruszającą art. 81 WE i art. 53 EOG.

Na poparcie swych żądań skarżąca podnosi dwa zarzuty.

Po pierwsze, twierdzi ona, że Komisja dopuściła się błędu w ustaleniach, naruszyła art. 81 WE oraz obowiązek uzasadnienia ustanowiony w art. 253 WE poprzez stwierdzenie, iż klauzule terytorialne występujące w umowach o wzajemnej reprezentacji zawartych przez skarżącą i innych członków CISAC są wynikiem uzgodnionej praktyki. Skarżąca twierdzi, że Komisja powołuje się w decyzji na dowody, które nie wystarczają, aby stwierdzić, że zachowania nie są wynikiem normalnych warunków rynkowych, lecz stanowią efekt takiej uzgodnionej praktyki. Następnie skarżąca twierdzi, że obecność klauzuli odnoszącej się do podziałów terytorialnych we wszystkich zawieranych przez nią umowach o wzajemnej reprezentacji uzasadniona jest interesem jej członków.

Po drugie, posiłkowo skarżąca argumentuje, że w przeciwieństwie do ustaleń zawartych w zaskarżonej decyzji podziały terytorialne dokonane przez związki CISAC w zawieranych przez nie umowach o wzajemnej reprezentacji nie stanowią ograniczenia konkurencji w rozumieniu art. 81 ust. 1 WE, gdyż dotyczą one rodzaju konkurencji, który nie podlega ochronie. Jednakże w przypadku gdyby Sąd uznał, że zarzucana uzgodniona praktyka dotycząca podziałów terytorialnych ogranicza konkurencję, skarżąca twierdzi, że nie może ona być uważana za niezgodną z prawem lub za naruszającą art. 81 ust. 1 WE, ponieważ jest ona niezbędna i proporcjonalna w stosunku do słusznego celu ochrony praw członków związków i autorów.

Skarga wniesiona w dniu 29 września 2008 r. — EAÜ przeciwko Komisji**(Sprawa T-416/08)**

(2008/C 313/73)

*Język postępowania: angielski***Strony**

Strona skarżąca: Eesti Autorite Ühing (EAÜ) (Talin, Estonia) (przedstawiciel: adwokat M. Favart)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich